

Vilka.

Tarp aukštų kalvų vingiuodamas, rangosi per visą Pagėgių apskritį Vilkos upelis. Jis gavęs pradžia iš Požerūnų ežero.

Ten, kur dabar plačiai ištišta lygios Požerūnų pievos, prieš daugelį šimtų metų buvo atsiradęs ežeras. Apie tai sakoma štai kas:

Vienais metais, šienapjūtei prasidėjus, atvyko į Požerūnų pievas nežinomas senelis su ilga, žila barzda. Lazda pasiramstydamas, jis vaikščiojo po pievas, ragindamas žmones greičiau valyti šieną. Jis sakė, kad pieva nugrimsianti, o jos vietoje atsirasiąs ežeras.

Vieni tikėjo ir skubiai valė šieną, kiti juokėsi, vadino senelį kvailiu. Nepažįstamasis liūdnas apleido kaimą ir daugiau nebesirodė.

Išaušo vasaros rytas. Oras buvo gražus, dangus giedras, niekur nė mažiausio debesėlio. Lankoje juodas šernas kniso pievas. Staiga pakilo juodas debesis, nusileido ant pievų, ir pradėjo lyti, kaip kibirais pilti. Ir iš tos vietos kur šernas kniso, vanduo kunkuliuodamas kilo aukštyn. Pieva nugrimzdo, o jos vietoje pasidarė didelis ežeras. Šernas knisdamas nuėjo į Mažosios Lietuvos pusę.

Kai lietus nustojo ir dangus nusiblaivė, šieno kupetų nebebuvo. Šerno išknista vaga tekėjo upelis ir vilko šieną. Nuo to žmonės atsiradusią upę VILKA pavadino. Vilka seniau buvo plati ir gili. Dabar ji yra susiaurėjusi, priaugusi žolių.

Senelis, kuris įspėjęs nelaimę, buvęs pats Dievas, o juodasis šernas – velnias.